



## **Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság**

**1.Bf.124/2022/18.**

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. év november hó 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

### **í t é l e t e t:**

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 1.B.87/2021/115-I. számú ítéletét Terhelt1 I.r. és Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt1 I.r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény törvényhelyében az (1) bekezdést a IV. fordulat feltüntetésével egészíti ki.

Terhelt3 III.r. vádlott terhére megállapított bűncselekményeket egységesen kábítószer-kereskedelem büntettének (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés) minősíti.

Terhelt1 I.r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 5 (öt) évre enyhíti és 5 (öt) év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is ítéli. Magyarország területéről kiutasítását mellőzi.

Terhelt3 III.r. vádlott esetében a halmazati büntetésre utalást mellőzi.

Terhelt1 I.r. vádlottól és Terhelt3 III.r. vádlottól lefoglalt, összesen 1.582.000,- (egymillió-ötszáznyolcvankétezer) forintot a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bírósági Letéti Csoportjának BL00102/2021/1. bevételi sorszáma alatt kezelik.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből Terhelt1 I.r. vádlott 614.127,- (hatszáztizennégyezer-százhuszonhét), Terhelt3 III.r. vádlott 306.053,- (háromszázhatyvenhárom) forintot köteles az államnak megfizetni, míg 1.203.474,- (egymillió-kétszázháromezer-négyszázhetvennégy) forint bűnügyi költséget az állam visel.

Terhelt1 I.r. vádlott bejelentett magyarországi lakcímmel nem rendelkezik, tartózkodási helye ismeretlen. Terhelt3 III.r. vádlott tartózkodási helyének feltüntetését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I.r. és Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

### **I n d o k o l á s:**

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. február 7. napján kihirdetett 1.B.87/2021/115-I. számú ítéletével Terhelt1 I.r. vádlottat a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt 8 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte és 5 évre Magyarország területéről kiutasította.

[2] Terhelt3 III.r. vádlottat a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer-kereskedelem büntette, valamint a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklása büntette miatt – halmazati büntetésül – 4 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] Mindkét vádlott esetében megállapította, hogy legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követően bocsáthatók feltételes szabadságra, továbbá rendelkezett az előzetes fogvatartásban és a bünygyi felügyeletben töltött időtartamnak a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámításáról. Vagyonelkobzást rendelt el az I.r. és III.r. vádlottól forintban és különböző országbeli pénznemekben lefoglalt készpénzekre, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint kötelezte az I.r. vádlottat 1.077.269,-, a III.r. vádlottat 275.945,- forint bünygyi költség megfizetésére, míg 770.429,- forint bünygyi költségről megállapította, hogy az állam viseli.

[4] Az ítélet ellen az ügyész mindkét vádlott terhére, az I.r. vádlott esetében a büntetés súlyosítása, a szabadságvesztés tartamának megemelése és a fegyház fokozat megállapítása végett, a II.r. vádlott vonatkozásában a váddal egyező minősítés és a büntetés súlyosítása érdekében, továbbá az I.r. vádlott és védője felmentés, míg a III.r. vádlott és védője enyhítés céljából jelentett be fellebbezést.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyésztség a BF.635/2021/11. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, ezzel szemben a vádlottak és védőik fellebbezését nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárása során a perrendi

szabályokat megtartotta, az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bizonyítási eljárást a szükséges és indokolt mértékben lefolytatta, azonban megítélése szerint a törvényszék bizonyítékértékelő tevékenysége részben hiányos és ellentétes a logika szabályaival, mert tényből-tényre helytelenül következtetett, ami a tényállás részbeni megalapozatlanságához és ennek következtében a III.r. vádlott esetében téves jogi minősítéshez vezetett.

[6] A fellebbviteli főügyészség szerint az elsőfokú bíróság helytelen ténybeli következtetéssel fejtette ki, hogy nem támasztható alá az a vádlói állítás, miszerint a III.r. vádlott által eladott kábítószer mennyisége meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát, amely hibás következtetését nevezett vádlottnak a letartóztatása elrendelése tárgyában tartott ülésen tett vallomásra alapított. E vallomás szerint a kábítószernek csak egy kis részét értékesítette az anyagi nehézségei áthidalása érdekében. Kifogásolta, hogy a törvényszék nem vetette össze a III.r. vádlottól lefoglalt kábítószer mennyiségét a vásárlásai gyakoriságával és a rendszerint átvett kábítószer mennyiségével, amely hiányosságra tekintettel a bizonyítékértékelő tevékenysége logikátlan és nem is teljeskörű.

[7] Az ítélet összefoglalta azokat a tényezőket, amelyek alapján a III.r. vádlott által továbbértékesített kábítószer mennyiségére lehet megalapozott következtetést levonni. Elsőként utalt a III.r. vádlott elfogásakor nála talált kábítószer típusára és mennyiségére, majd annak – a III.r. vádlott védekezésére tekintettel – 10%-os mennyiségére, amely alapján megállapítható, hogy már négy darab adásvétellel is átlépte a jelentős mennyiség alsó határát. Ezzel kapcsolatban az ügyészség kiemelte, hogy a III.r. vádlott rendszeres kábítószervásárló volt.

[8] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet tényállása az I.r. vádlott által adagolt és csomagolt tojás vagy henger alakú tömbök kiszerelésére vonatkozólag nem tartalmaz adatot, így a törvényszék által megállapított tényállás e tekintetben is hiányos, azonban ez a hiány az ítélet alapján orvosolható. Rámutatott arra, hogy a nyomozati iratokból kiolvasható adatok értelmében a kábítószernek többféle tömb formájú kiszerelése létezett, így a körülbelül 200, 300, 500, illetve 1000 grammos és az elfogásakor nála a legkisebb kiszerelésű, azaz a 200 grammos tömböt találták meg. Mindebből következik, hogy Terhelt3 III.r. vádlott az elfogását megelőző vásárlások alkalmával 200 gramm nettó tömegű kábítószerrel kisebb kiszerelésűt nem vásárolt. Hangsúlyozta, hogy e vádlottnál nem merült fel olyan egészségügyi körülmény, amely ilyen mennyiségű keménydrog fogyasztása esetén köztudomású. A fellebbviteli főügyészség érvelése szerint ezen számadatokból is kizárólag arra vonható logikus és okszerű következtetés, hogy a III.r. vádlott jelentős mennyiségű kábítószerre követte el a kereskedői tevékenységét, az ezzel ellentétes konklúzió a logika szabályainak ellentmond.

[9] Végezetül e tárgykörben sérelmezte, hogy a törvényszék nem vetette össze a III.r. vádlott jövedelmi viszonyait az elfogásakor megvásárolt kábítószer vételárával, ugyanis a rendszerint átvett kábítószer 10%-ának értékesítése mellett sem tudta volna kéthetente előteremteni az általa elfogyasztott kábítószer mennyiség megvásárlásához szükséges milliós összegeket.

[10] Mindezekre tekintettel a vádhatóság szerint az elsőfokú ítélet tényállása a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjában meghatározott okból részben megalapozatlan, ezért annak

[16] bekezdését akként indítványozta helyesbíteni, hogy „A Terhelt3 III.r. vádlott által 2017. év nyaratól 2018. júniusáig az I.r. és II.r. vádlottól összesen megvásárolt és részben továbbértékesített heroin tiszta hatóanyag-tartalma meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát.”.

[11] Álláspontja szerint az így helyesbített tényállás a III.r. vádlott vonatkozásában már megalapozott és felülbírálatra alkalmas. A helyesbített tényállás alapján Terhelt3 III.r. vádlott cselekményének helyes jogi minősítése a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette.

[12] A fellebbviteli főügyészség Terhelt1 I.r. vádlottra, illetve védekezésére vonatkozólag kérte figyelembe venni, hogy mind a II.r., mind a III.r. vádlott terhelő vallomást tett rá, a kábítószer átadására bizonyítottan a gépkocsijában került sor, továbbá az egyidejű átadás-átvétel nem volt szükségszerű, mivel a III.r. vádlott néha kölcsönre vette a kábítószer és részletekben törlesztett. Meggyőződése szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok zárt logikai láncolata alapján az I.r. vádlott bűnösségére megalapozott következtetés vonható le.

[13] A büntetékiszabási körülményekkel összefüggésben kifejtette, hogy az időmúlást csekély súlyban lehet értékelni, mivel az még a büntetési tételkeret alsó határát sem éri el. Ugyancsak elenyésző mértékűnek értékelte a vádlottak büntetlen előéletét, mert hosszabb időn át, sorozatosan követték el a vád tárgyává tett bűncselekményt. A III.r. vádlott esetében a részbeni beismerés nem tekinthető enyhítő körülménynek, mert a kábítószer-kereskedelmet beismerő vallomását visszavonta, míg a fogyasztás és birtoklás vonatkozásában a beismerő vallomás enyhítő jellegét a tettenérés semlegesíti. Súlyosító körülményként kiemelte a kábítószer-kereskedelem nagyfokú társadalomra veszélyességét, az I.r. vádlottnál a többféle kábítószerrel kereskedés tényét, a III.r. vádlott esetében – a bűnhalmazat mellőzésére is figyelemmel – további súlyosító körülményként kérte értékelni a kábítószer fogyasztásával elkövetett kábítószer birtoklás vétségének megvalósulását, valamint mindkét vádlott vonatkozásában az eljárás tárgyát képező bűncselekménynek statisztikai adatokkal alátámasztott elszaporodottságát.

[14] Az enyhítő és súlyosító körülmények helytálló értékelése mind az I.r., mind a III.r. vádlott esetében a középértékhez sokkal közelebbi tartamú szabadságvesztés büntetésre ítéelés szükségességét eredményezi, ugyanakkor az I.r. vádlott szabadságvesztés büntetésének eggyel enyhébb, börtön fokozatban történt meghatározásával az igazolt egészségügyi problémáira tekintettel egyetértett, ezért az ügyészi fellebbezés ezzel ellentétes részét nem tartotta fenn.

[15] A fellebbviteli főügyészség az elsőfokú bíróságnak az I.r. vádlottat 5 évre kiutasító rendelkezését törvénysértőnek minősítette, mert a törvényszéki ítélet a szerb állampolgárságon túlmenően nem tartalmaz olyan adatot, amely alapján e büntetés indokolt lenne. Az átirat a Kúria több eseti döntésére is hivatkozott, majd kifogásolta, hogy a törvényszék nem vizsgálta meg, hogy az I.r. vádlott hány éve él jogszerűen Magyarországon, mióta rendelkezik bejelentett lakó- vagy tartózkodási hellyel, Magyarország biztosított-e számára menedékjogot, az országon belül a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező, vagy az ország területén letelepedettként vagy bevándoroltként tartózkodási joggal rendelkező személy-e. Rámutatott arra is, hogy a védő szerint eljárás van folyamatban az I.r. vádlott kiutasítása tárgyában, ezért az elsőfokú bíróságnak e büntetés kiszabásához be kellett volna várni az idegenrendészeti hatóság jogerős döntését. Az I.r. vádlott esetében a kiutasításra ítéléssel szemben ható törvényi rendelkezéseként hivatkozott a Btk. 59. § (1) és (4) bekezdésében írtakra, majd annak a végkövetkeztetésének adott hangot, hogy Terhelt1 I.r. vádlott kiutasításának mellőzése indokolt.

[16] A vádhatóság szerint az elsőfokú ítélet bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezése is törvénysértő több okból kifolyólag is. Sérelmezte, hogy a törvényszék a vádlottak vonatkozásában el nem különíthető tételek esetében a bűnügyi költséget annak ellenére osztotta meg közöttük, hogy a Be. ilyen költségmegosztást nem tesz lehetővé, mivel a bűnügyi költség vádlottak szerint el nem különíthető része tekintetében egyetemleges kötelezésnek van helye. Ugyancsak sérelmezte, hogy az elsőfokú ítéletből nem derül ki, hogy a Fővárosi Törvényszék miként döntött a lefoglalt személygépkocsi szállítási és tárolási költségéről, amely álláspontja szerint nem terhelhető az I.r. vádlottra, továbbá az sem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság hogyan döntött az időközben elhunyt II.r. vádlott szakértői vizsgálatának díjáról. Az ügyészség számítása szerint a bűnügyi költség viselésének törvényes módja alapján az I.r. vádlottat 166.449,-, a III.r. vádlottat 12.500,-, az I.r. és III.r. vádlottat egyetemlegesen 881.110,- (kábitószert vizsgáló szakértői díj) és 412.480,- (informatikai szakértői díj) forint terheli, míg az állam 222.250,- forintot visel.

[17] Mindezek alapján a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás és a büntetéskiszabási körülmények módosítását, illetve kiegészítését, a III.r. vádlott terhére megállapított bűncselekményeknek a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetének minősítését, az I.r. és III.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések tartamának jelentős mértékű súlyosítását, a III.r. vádlott vonatkozásában a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának felemelését, az I.r. vádlottnak a szabadságvesztéshez igazodó tartamú közügyektől eltiltásra ítéletét, az I.r. vádlott kiutasításának mellőzését, a bűnügyi költség viselésének fentebb hivatkozottak szerinti megosztását, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

[18] Terhelt1 I.r. vádlott védője a fellebbezés írásban benyújtott indokolásában az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást ugyancsak részben megalapozatlannak ítélte a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjára hivatkozással, mert a törvényszék tényekből további tényekre

helytelen és téves következtetést vont le, amely védenccé vonatkozásában megalapozatlan és törvénysértő érdemi döntést eredményezett. Álláspontja szerint a tényből tényre levont logikai összefüggések egymásba font kronologikus következtetési folyamata szintén nem teljesszerű, ezáltal a konklúziók szubjektívek, szelektívek és illogikusak, vagyis valótlan tartalmúak. Ezen kívül az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget, továbbá több helyen csak feltételezésekre, valószínűsítésekre, néhol iratellenes, más esetben a bizonyíték tartalmával is ellenkező, vélekedésen alapuló, elméleti lehetőséget rögzített.

[19] Megítélése szerint a védenccé terhére megállapított bűncselekmény elkövetése kétséget kizáró módon nem bizonyított, mert az eljárás során kihallgatott terheltek vallomásai nem következetesek, logikusak és életszerűek, ráadásul a II.r. vádlott a védenccé terhelő valamennyi nyilatkozatát visszavonta, amelynek indokát is adta. Véleménye szerint a kihallgatott személyek vallomásai több esetben saját maguk korábbi nyilatkozataival is ellentétben álltak. Meggyőződése szerint érvelése nem sérti a bizonyítékok bíróság által történő szabad mérlegelésének és értékelésének elvét, mert nem azt támadja és nem is azt sérelmezi, így nem ellentétes a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörével. Álláspontja szerint, amennyiben a bíróság egyes bizonyítékokat nem mérlegel, azok elvetését sem indokolja, továbbá a bizonyítékokat tetszőlegesen szelektálja, úgy ez az eset már nem tartozik a bírói mérlegelés fellebbezéssel eredményesen nem támadható esetkörébe. A konkrétumok megjelölése nélkül az I.r. vádlott védője kijelentette, hogy mindezek alapján az elsőfokú ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján hiányos és felderítetlen, továbbá a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja szerint téves ténybeli következtetésen alapul, ezért részben megalapozatlan.

[20] A fellebbezés indokolásának ezt követő részében a védelem több alkotmánybíróági és kúriai határozatot is feltüntetve részletesen kitért a tisztességes eljárás követelményének megfelelő indokolási kötelezettség teljesítésének kritériumrendszerére, majd a fellebbezést a védenccé konkretizálva kijelentette, hogy a kábítószer-kereskedelem büntette nem állapítható meg a terhére. Kérte figyelembe venni, hogy Terhelt1 I.r. vádlott az eljárás során mindvégig azonos okokra, tényekre és körülményekre hivatkozva következetesen tagadta a bűncselekmény elkövetését, szavahihetősége az eljárás alatt egyetlen körülmény vonatkozásában sem volt megkérdőjelezhető.

[21] Az I.r. vádlott védője előadta, hogy a védenccé terhelő egyetlen bizonyíték a II.r. vádlott visszavont vallomása, azonban védenccé következetes védekezését a tanúvallomások, okirati bizonyítékok és a többi vádlott vallomása sem cáfolja, továbbá a leplezett eszközökkel beszerzett adatok az I.r. vádlott bűnösségét kétséget kizáró módon szintén nem támasztják alá. A védő érvelése szerint Terhelt1 I.r. vádlottnak nem volt tudomása arról, hogy a II.r. vádlott kábítószer-kereskedelemmel foglalkozott, arról sem tudott, hogy az elhunyt Terhelt2 II.r. vádlott milyen okból akart találkozni a III.r. vádlottal, valamint arról sem bírt tudomással, hogy a találkozás célja kábítószer átadása lenne. A védelem szerint a beszerzett bizonyítékok sem külön-külön, sem összeségükben nem voltak alkalmasak arra, hogy az I.r. vádlott hivatkozott védekezését megcáfolják, az ezzel ellentétes logikai következtetés megalapozatlan. Hangsúlyozta, hogy a kihallgatott tanúk sem tettek terhelő vallomást védenccé vonatkozólag, valamint az I.r. vádlott autójában, ruházatán, lakásában, illetve más, általa rendszeresen és személyesen használt helyen sem találtak a kábítószer fogyasztásával,

terjesztésével, átadásával, vagy kereskedelmével kapcsolatos bizonyítékot, így például anyagmaradványt, eszközt, vagy célszerszámot. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a védencétől lefoglalt készpénz vonatkozásában is téves logikai következtetéssel jutott annak megállapítására, hogy az kábítószer-kereskedelem elkövetéséből származik.

[22] Megítélése szerint Terhelt1 I.r. vádlott bűnösségét a II.r. és III.r. vádlott utólag visszavont terhelő vallomásain kívül más bizonyíték nem támasztja alá, amellyel kapcsolatban kiemelte, hogy még e vallomások figyelembevétele és értékelése mellett sem lehet az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény elkövetését kétséget kizáró módon bizonyítottnak tekinteni. Véleménye szerint a leplezett eszközökkel rögzített adatok szintén alkalmatlanok a védencére vonatkozólag a vád tárgyává tett bűncselekmény objektív bizonyítására.

[23] A fellebbezés indokolása hosszasan kitért a társtettesi elkövetés megállapíthatóságának törvényi feltételeire, majd rögzítette, hogy Terhelt1 I.r. vádlott cselekményével összefüggésben a bűncselekmény társtettségben megvalósított elkövetése sem bizonyítható. Ezt követően a védelem az ítélezési gyakorlattal összhangban bemutatta a kábítószer átadásának, forgalomba hozatalának és kereskedésének törvényi fogalma közötti különbségeket. Ez utóbbival kapcsolatban felhívta a figyelmet a rendszeresség, a folyamatos jellegű elkövetés, valamint a haszonszerzésre irányultság fennállásának követelményére, amelyek egyenes szándékkal megvalósított célzatot feltételeznek, azonban állítása szerint mindezek védenca esetében nem állapíthatók meg.

[24] Az eddig kifejtettekre tekintettel az I.r. vádlott védője indítványozta, hogy a másodfokú bíróság akként változtassa meg a törvényszék ítéletét, hogy az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás során keletkezett iratok tartalma alapján az azokból levont helyes ténybeli következtetéssel, a tényállás részleges megalapozatlanságát kiküszöbölve állapítsa meg a hiánytalan és helyes tényállást, majd a tényből tényre levont helyes logikai jogkövetkeztetéssel Terhelt1 I.r. vádlottat az ellene emelt vád alól mentse fel, mert nem bizonyított, hogy a bűncselekményt a vádlott követte el. A felmentő rendelkezésre tekintettel a vagyoneklobzást és a kiutasítást mellőzze és rendelkezzen az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[25] Terhelt3 III.r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában az enyhítés végett bejelentett fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az ügyészség érvelésével ellentétben az elsőfokú bíróság által megállapított minősítés törvényes, azonban a törvényszék nem értékelte kellő súllyal a védenca javára megállapítható enyhítő körülményeket. Kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletben rögzített, továbbá a nyilvános ülésen okirattal igazolt személyi körülményeket nyomatékos enyhítő körülményként vegye figyelembe és a kiszabott büntetést jelentős mértékben enyhítse.

[26] A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen előadta, hogy a védői fellebbezések indokolásának megismerése után sem változott az ügyészség álláspontja, az átiratban leírtakat maradéktalanul fenntartja, így a fentebb már hivatkozott indítványokat változtatás nélkül megismételte.

[27] Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen fenntartotta a felmentésre irányuló fellebbezését és annak írásban kifejtett indokait, majd kiemelte, hogy az elhunyt Terhelt2 II.r. vádlott utólag visszavonta a védencét terhelő vallomását. Nem vitatta, hogy rendelkezésre állnak olyan bizonyítékok, amelyek az I.r. vádlott ellen szólnak, azonban azt alátámasztó adatok is rendelkezésre állnak, hogy védeence nem tudott arról, hogy ahova megy, ott kábítószer található. Álláspontja szerint a helyes logikai következtetéssel az I.r. vádlottat fel kell menteni az ellene emelt vád alól. A védő arra is utalt, hogy védeence súlyos betegségeiben szenved és az elsőfokú ítélet kihirdetése után általa sem ismert helyre távozott. Végezetül megemlítette, hogy a bűnügyi költség viselésére vonatkozólag azért nem tesz indítványt, mert felmentő ítélet esetén azt az állam viseli.

[28] A III.r. vádlott védője a nyilvános ülésen szintén fenntartotta a fellebbezése írásban rögzített érveit. Véleménye szerint nem igazolható, hogy a védeence által eladott kábítószer mennyisége meghaladta a jelentős mértéket, ezért az elsőfokú ítéletnek a III.r. vádlott vád tárgyává tett cselekményei minősítésének helybenhagyását kérte. Az enyhítésre irányuló indítványa körében elmondta, hogy védeence rendezte az életét, ezért kérte, hogy a másodfokú bíróság ezt nyomatékos enyhítő körülményként értékelje.

[29] Szabó Richárd terhelt3 III.r. vádlott a nyilvános ülésen becsatolta az édesanyja 2022. február 7., 2022. június 13. és 2022. augusztus 24. napján kelt ambuláns kezelőlapjainak másolatát, amelyekről összeségében megállapítható, hogy idős korából adódó betegségeiben szenved. Csatolta továbbá a DrogkonzultációsIrodaljának igazolását a III.r. vádlott szenvedélybetegek közösségi ellátásában való részvételéről, valamint a cég3 munkáltatói jövedelemigazolását.

[30] Szabó Richárd terhelt3 III.r. vádlott az utolsó szó jogán megbánásának adott hangot, és kérte, hogy az ítéltábla olyan joghátrányt alkalmazzon vele szemben, amelynek következtében nem kell visszamennie büntetés-végrehajtási intézetbe, ugyanis rajta kívül nincs más férfi tagja a családnak és szeretne velük együtt élni, illetve dolgozni.

[31] Az ellentétes irányú fellebbezések közül az ügyészség fellebbezése az I.r. vádlott kiutasításának mellőzésére és közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélésére, a III.r. vádlott bűncselekményének vád szerinti minősítésére irányuló részében, valamint a bűnügyi költség téves megállapítására vonatkozóan alapos. Az I.r. vádlott és védőjének felmentést célzó fellebbezése nem alapos, azonban a másodfokú bíróság lehetőséget látott a vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának enyhítésére. A III.r. vádlott és védőjének enyhítésre irányuló fellebbezése nem alapos.

[32] A Fővárosi Ítéltábla a perorvoslatok alapján eljárva a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Törvényszék ítéletét, továbbá az azt megelőző eljárást mindkét vádlott esetében teljes terjedelmében felülbírált, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta.

[33] A bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, a vádlottak gyanúsítottai vallomásait, írásban tett nyilatkozatait, a szakértői véleményeket és az egyéb releváns okirati bizonyítékokat felolvasással, illetve ismertetéssel, valamint a házkutatásról készült videófelvételt és fényképeket lejátszással, illetőleg megtekintéssel a bizonyítás anyagává tette, ezen túlmenően az elsőfokú ítéletben irathűen rögzítettek szerint a tárgyaláson szakértőket és tanúkat hallgatott ki.

[34] Az elsőfokú bíróság a vád tárgyát képező valamennyi lényeges tényre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben felvette a bizonyítást, majd a tényállás-megállapítási kötelezettségének is eleget tett.

[35] Az ügyészség fellebbezése a III.r. vádlott esetében eltérő minősítésre, míg az I.r. vádlottnak és védőjének fellebbezése felmentésre irányult. Az elsőfokú ítélettel szemben megfogalmazott kifogásaik a tényállás hiányosságát, a felderítetlenséget, az iratellenességet és a tényből-tényre következtetés hibáját foglalták magukban.

[36] Az elsőfokú bíróság valamennyi jogilag releváns tényre teljeskörűen lefolytatta a bizonyítást, minden jelentős kérdést tisztázott, így a felderítetlenség esete nem merülhet fel. A hiányos vagy hiányzó tényállás lehet a felderítetlenség következménye, de lehet attól független is. Ebben az esetben a büntető anyagi jog szempontjából releváns tények hiányoznak a tényállásból, vagy tényállás nincs is megállapítva, azonban a felülbírálat tárgyát képező elsőfokú ügydöntő határozat vonatkozásában ezen esetkörök egyike sem valósult meg.

[37] Az iratellenesség sem állapítható meg, mivel a törvényszék a tényállás megállapításakor a tartalmukkal egyezően vette figyelembe azokat az iratokat, amelyek a büntetőügy érdemi megítélése szempontjából jelentőséggel bíró valamely tény fennállását vagy fenn nem állását perdöntő módon igazoló bizonyítékot tartalmaznak.

[38] A megalapozatlanság utolsó esete, a tényből-tényre következtetés hibája akkor valósul meg, ha a közvetett bizonyítás nem megfelelő, ezért nem ide tartozik a hitelt érdemlőség megítélése során elkövetett nyilvánvaló logikai hiba, továbbá az okszerű mérlegelés szabályainak megsértése, vagyis a jogalkotó ebben az esetben a közvetett bizonyítástól megkövetelt „zárt logikai láncolat” hiányát szankcionálja. A tényből-tényre

következtetés hibája leggyakrabban a tényállás indokolásából derül ki, azonban megkülönböztetendő az indokolás hiányosságától, ugyanis előbbi esetben nem arról van szó, hogy nem ad számot a bíróság a tények megállapításának folyamatáról, hanem arról, hogy az általa megállapított tényekből nem következik kizárólag az a tényállás, amely az ítéletben szerepel.

[39] A Kúria EBH 2019. B.9. számú elvi bírósági határozata szerint a hatályos büntetőeljárás törvény csak a teljes – a másodfokú eljárásban helyre nem hozható – megalapozatlanság okából engedi meg a hatályon kívül helyezést, míg az ítélet részleges megalapozatlanságának kiküszöbölését a másodfokú bíróság kategorikus – mérlegelést nem tűrő – kötelezettségévé teszi. A részleges megalapozatlanság ezért hatályon kívül helyezés alapjául nem szolgálhat.

[40] A tényállás hiányossága esetén a másodfokú eljárásban bizonyítás felvételének van helye, az iratellenesség pedig – értelemszerűen, mibenlétéből fakadóan – az iratok tartalma alapján orvosolható. A részleges megalapozatlanság kiküszöbölésének nincs mennyiségi korlátja, bármilyen nagy terjedelmű is a megalapozatlanság, az iratok tartalma alapján, helyes ténybeli következtetés útján vagy bizonyítás felvételével kiküszöbölhető (EBH 2018. B.8.).

[41] Az egységes ítélezési gyakorlatnak megfelelően az ítéltáblák a megalapozatlanság és részben megalapozatlanság kérdéskörét a Kúria előzőekben hivatkozott elvi döntéseiben előírtak szerint vizsgálják (ÍH 2019. 109. és ÍH 2019. 111.).

[42] Az ítéltábla a fellebbviteli főügyészséggel egyetértve megállapította, hogy az elsőfokú ítéleti tényállás Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában részben megalapozatlan, mert a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja alapján a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett, amikor kritikátlanul elfogadta a III.r. vádlott nyomozás során előadott védekezését, miszerint a beszerzett kábítószernek csak a kisebb részét értékesítette, a nagyobb részét saját fogyasztásra vásárolta. Az elsőfokú ítélet [98] bekezdése szerint a III.r. vádlott állítását megcáfoló adat nem áll rendelkezésre, azonban a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában helyesen és hiánytalanul sorolta fel azokat a tényadatokat, amelyekből a III.r. vádlott esetében a vádiratban rögzítettel egyező tényállás megállapítása következik. A fellebbviteli főügyészség ezzel kapcsolatos érveit az ítéltábla fentebb már részletesen bemutatta, azok megismétlése szükségtelen, a másodfokú bíróság jelen helyen kizárólag azt állapítja meg, hogy a vádhatóság által összeállított logikai láncolat minden elemével egyetért, mert azok mind az iratok tartalmának, mind a logika szabályainak megfelelnek.

[43] Az elsőfokú ítéletnek kizárólag a III.r. vádlottat érintő részbeni megalapozatlanságát az ítéltábla akként küszöbölte ki, hogy a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján az elsőfokú ítélet [10] bekezdése helyébe az NF.1512/2019/192-I. számú vádirat 2. oldalának utolsó előtti

bekezdését, továbbá az elsőfokú ítélet [16] bekezdése helyébe a vádirat 3. oldalának hatodik bekezdését emeli be az alábbiak szerint:

- Terhelt3 III.r. vádlott az általa a fentiek szerint beszerzett heroin egy – pontosan meg nem határozható – részét adalékanyag felhasználásával tovább hígította, majd értékesítette az eljárás során ismeretlenül maradt vásárlói részére, a további részét pedig elfogyasztotta.

/elsőfokú ítélet 4. oldalának [10] bekezdése/

- A Terhelt3 III.r. vádlott által 2019. március 12. napján nagyrészt továbbértékesítés céljából megvásárolt heroin tiszta hatóanyag-tartalma (32,1 gramm heroin-bázis) a jelentős mennyiség alsó határát 2,68-szoros mértékben haladta meg.

/elsőfokú ítélet 5. oldalának [16] bekezdése/

[44] Az ítéltábla a pontosítások és kiegészítések helyett a fentebb rögzítettek szerint célszerűbbnek találta a vádirati tényállás érintett részeinek teljes átvételét, mert azok minden elemükben összhangban állnak az irattal.

[45] A nyilvános ülésen becsatolt munkáltatói jövedelemigazolás alapján az ítéltábla Terhelt3 III.r. vádlott személyi körülményeit is módosítja annyiban, hogy 2022. január 17. napjától kezdődően, határozatlan idejű munkaszerződés keretében a cég3 alkalmazásában áruszállító és árubeszerző munkakörben dolgozik, melyből havi nettó jövedelme 259.350,- forint.

[46] Az így módosított tényállás már megalapozott és mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól.

[47] Az indokolási kötelezettség teljesítése csak a megalapozott vagy megalapozottá tett tényállás tekintetében vizsgálható (EBH 2018. B.8., EBH 2019. B.9. és BH 2019. 220.). A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet tényállását megalapozottá tette, ezért a felülbírálatot az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatával folytathatta.

[48] Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte és a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában előírtaknak megfelelően kellő alaposággal megindokolta, hogy az I.r. vádlott teljeskörű, továbbá a III.r. vádlott részbeni tagadásával szemben milyen bizonyítékokra alapította ítéleti tényállását.

[49] A mérlegelési tevékenységről és annak eredményéről a büntetőügy fő- és részletkérdései vonatkozásában is számot adott, indokolási kötelezettségének eleget tett.

[50] Az elsőfokú bíróság indokolásának érdemi részében irathűen foglalta össze a vádlottak és a tanúk vallomásait, az ügyben kirendelt szakértők megállapításait, a házkutatások eredményeit, a leplezett eszközökkel beszerzett adatokat, valamint az elsőfokú ítéletben megjelölt okirati bizonyítékok tartalmát. Ésszerű és logikus indokát adta annak, hogy miért Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottnak az I.r. vádlottat terhelő vallomását vette alapul a tényállás megállapításakor, melynek során alappal emelte ki, hogy az időközben elhunyt II.r. vádlott vallomását a megfigyelési adatok is alátámasztották, ezzel szemben a lehallgatások az I.r. vádlott szavahihetőségét egyértelműen megcáfolták, mivel azokból kiderült, hogy a III.r. vádlottat jól ismerte. A törvényszék azt is helyesen fejtette ki, hogy a vádlottak egymással történt találkozóinak célja a bizonyítékok összessége alapján kétségbevonhatatlanul a bűncselekmény megállapításának irányába mutattak.

[51] Az elsőfokú bíróság az ítéletében logikus magyarázatát adta annak, hogy a II.r. vádlott esetében miért nem fogadta el a vallomása visszavonását, továbbá az I.r. vádlottnak a tőle lefoglalt készpénz eredetére vonatkozó védekezését.

[52] Terhelt3 III.r. vádlott esetében helyesen járt el, amikor az önmagát terhelő vallomásának kontrollját is elvégezte, majd a többi bizonyítékra tekintettel alappal jutott arra a megállapításra, hogy e vallomásnak az I.r. vádlottat terhelő része is meggyőző erejű.

[53] A Fővárosi Törvényszék a bizonyítékok alapján helyesen állapította meg, hogy a III.r. vádlott a kábítószer egy részét saját fogyasztásra, míg másik részét továbbértékesítésre szánta, azonban az egyes részek megoszlásával kapcsolatban – a már kifejtettek szerint – a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

[54] A Fővárosi Törvényszék ez utóbbi vádlottat kivéve a bizonyítékok értékelése során logikai hibát nem vétett és a beszerzett bizonyítékokból iratellenes, vagy az adott bizonyíték kereteit meghaladó következtetéseket sem vont le.

[55] Az I.r. vádlott védője által a fellebbezés indokolásában előadottak miatt az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a törvényszék által lefolytatott bizonyítási eljárás során a vallomásokból, leplezett eszközökből, okirati bizonyítékokból és szakvéleményekből nyert adatok egyértelműen beilleszthetők voltak a bizonyítékok zárt logikai láncolatába, amelynek zártsága a másodfokú bíróság megítélése szerint is feltörhetetlen. A következtetés logikai zártsága azt jelenti, hogy egyedül a bizonyítandó tényre következtetést biztosítja, és nincs olyan további

tény vagy körülmény sem, ami mindezt cáfolná vagy kétségesse tenné, továbbá kizárja, vagy cáfolja a nem a bizonyítandó tényre, vagy attól eltérő, azzal ellentétes következtetés lehetőségét (BH 2021. 35. [64] bekezdés). Jelen esetben a bizonyítékok zárláncúsága az elsőfokú bíróság indokolásból ellenőrizhető, továbbá egyértelműen nyomon követhető, hogy a törvényszék hogyan jutott el az I.r. vádlott bűnösségére levont következtetéséhez.

[56] A törvényszék mérlegelési tevékenysége a másodfokú bíróság számára tehát minden elemében meggyőző volt, így az I.r. vádlottnak és védőjének az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadó, egyben felmentést célzó fellebbezése a Be. 593. § (2) bekezdésében szabályozott bizonyítékok felülmérlegelésének törvényi tilalma folytán nem vezethetett eredményre.

[57] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést mindkét vádlott bűnösségére, azonban a cselekményeik minősítése csak Terhelt1 I.r. vádlott tekintetében felel meg a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[58] Az I.r. és III.r. vádlott a kábítószer nem csupán megszerezte, birtokolta, illetve – a III.r. vádlott esetében – fogyasztotta, hanem anyagi ellenszolgáltatás fejében további személyekhez való eljuttatását, piacra kerülését célozta meg. A kereskedés tehát a piac működtetése úgy, hogy tetten érhető a haszonszerzési törekvés, amely jelen esetben mind az I.r., mind a III.r. vádlottnál megállapítható.

[59] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Törvényszék helyesen járt el, amikor az I.r. vádlott cselekményét kábítószer-kereskedelem büntetnének minősítette, azonban a bűncselekmény törvényhelyének megjelölése pontosításra szorult, mert abból nem derült ki az elkövetési magatartás típusa, ezért a másodfokú bíróság Terhelt1 I.r. vádlott esetében a bűncselekmény törvényhelyében az (1) bekezdést a IV. fordulat – „kereskedik” – feltüntetésével egészítette ki.

[60] Az irányadó tényállás alapján az I.r. és az elhunyt II.r. vádlott közös akarat-elhatározással, teljes akarategységben valósította meg a bűncselekmény törvényi tényállásának összes elemét, így Terhelt1 I.r. vádlott esetében törvényes a társtettesi elkövetés megállapítása is.

[61] A III.r. vádlott alkalmi kábítószerfogyasztó, azonban esetében – a Btk. 178. § (6) bekezdésében szabályozott szubszidiaritás alkalmazására figyelemmel – a súlyosabb elkövetői magatartás magába olvasztja a kábítószer fogyasztását. A szubszidiaritás folytán Terhelt3 III.r. vádlott bűnösségét kizárólag a súlyosabban minősülő kábítószerrel visszaélés bűncselekményében, jelen ügyben tehát a kereskedésben lehet és kell megállapítani, vagyis a terhére kizárólag a fogyasztást elnyelő kábítószer-kereskedelem büntette állapítható meg (EBH2016. B.15.).

[62] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet jogi indokolásában, a [106] bekezdésben rögzített mennyiségi meghatározásokat a megalapozottá tett tényállásnak megfelelően módosítja.

[63] Az eddig kifejtetteknek megfelelően Terhelt3 III.r. vádlott terhére megállapított bűncselekményeket egységesen a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulataiba ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének minősítette, ezért e vádlott esetében a halmazi büntetésre utalást mellőzte.

[64] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlottak terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, azonban a másodfokú bíróság egyetértett az ügyességgel abban, hogy a törvényszék álláspontjával szemben az 56. BK vélemény III/11. pontja alapján a kábítószer-kereskedelem büntettének elszaporodottsága mindkét vádlott esetében további súlyosító körülmény. Az ítéltábla álláspontja szerint ez a körülmény az elsőfokú bíróság által hiányolt statisztikai adatok, illetve a fellebbviteli főügyészség átiratában hivatkozott statisztikai számok figyelembevétele nélkül is megállapítható, mert a korábbi évekhez képest jelentősen megnőtt azoknak a büntetőügyeknek a száma, amelyekben az eljárás tárgyát az egészséget veszélyeztető bűncselekmények képezik.

[65] Ugyancsak további súlyosító körülmény, hogy a vád tárgyát képező kereskedői magatartásokat a társadalomra jóval veszélyesebb és nagyobb mértékű káros következményekkel járó kemény drogokra követték el.

[66] A másodfokú bíróság abban is osztotta a vádhatóság álláspontját, hogy az időmúlás csak kisebb súllyal vehető enyhítő körülményként figyelembe, mert az 56. BK vélemény III./10. pontja értelmében minél súlyosabb a bűncselekmény, annál hosszabbá az az idő, amely enyhítőként értékelhető. Jelen esetben a büntetési tételkeret 5 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, így a büntetéskiszabás során az időmúlás valóban elenyésző jelentőséggel bírt.

[67] A fellebbviteli főügyészség helytállóan idézte az 56. BK vélemény II./1. pontját, amely szerint a büntetlen előéletet csekély mértékben kell a vádlott javára értékelni, amennyiben hosszabb időn át, sorozatosan követte el a bűncselekményt, azonban e körülmény értékelésekor figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy az I.r. vádlott életkora már a cselekmény elkövetésekor is jóval meghaladta a 60 évet, míg a III.r. vádlotté a 40 évet, így a büntetlen előélet mindkét vádlott esetében meghatározó jelentőségű. A jelenleg 68 éves Terhelt1 I.r. vádlott esetében nyomatékos enyhítő körülmény.

[68] A büntetéskiszabási körülményeket illetően a másodfokú bíróság egyebekben egyetértett a törvényszékkal, míg a fellebbviteli főügyészségnek az egyéb körülményeket érintő eltérő álláspontját már nem osztotta.

[69] Az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte, amikor úgy ítélte meg, hogy mindkét vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt, azonban a másodfokú bíróság az idős korú, büntetlen előéletű, valamint orvosi iratokkal alátámasztottan súlyos betegségekben szenvedő I.r. vádlott esetében a büntetés mértékét eltúlzottnak találta, ezért annak tartamát a büntetési tételkeret alsó határára, 5 évre enyhítette. A szintén büntetlen előéletű, rendezett életkörülmények között élő III.r. vádlott tekintetében a megváltozott minősítés ellenére is elegendőnek, de egyben szükségesnek tartotta a szabadságvesztés büntetés 4 évi időtartamát. A szabadságvesztésnek a büntetési tételkeret minimumát el nem érő tartamára ítélet törvényi lehetőségét a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja biztosította.

[70] A szabadságvesztés büntetésre vonatkozólag az ítéltábla azzal egészíti ki az elsőfokú ítéletet, hogy feltünteti a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontját is.

[71] A másodfokú bíróság – a fellebbviteli főügyészséggel egyezően – az I.r. vádlott esetében nem ellenezte a Btk. 35. § (2) bekezdésének alkalmazását, mivel a büntetés kiszabása során értékelt körülmények, így különösen az egészségügyi problémái a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását indokolták. A III.r. vádlott vonatkozásában nem merült fel olyan körülmény, amely az enyhébb végrehajtási fokozatot megalapozná, ezért a másodfokú bíróság e kérdésben egyetértett a törvényszékkal.

[72] A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés, valamint az előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámítása is törvényes, az elsőfokú bíróság azt is helyesen tüntette fel ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak, azonban a Btk. 92. § (3) bekezdésre hivatkozást Terhelt1 I.r. vádlott esetében az a) pont II. fordulatának, továbbá Terhelt3 III.r. vádlott tekintetében az a) pont I. fordulatának feltüntetésével egészíti ki.

[73] A végrehajtandó szabadságvesztés büntetés mellett a cselekmény tárgyi súlyára figyelemmel az I.r. és III.r. vádlott méltatlan arra, hogy a közügyekben részt vegyen, ezért az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor Terhelt3 III.r. vádlottat a Btk. 33. § (2) bekezdésében meghatározott mellékbüntetésre ítélte, amelynek 4 évi időtartamával az ítéltábla egyetértett. Ezzel szemben az elsőfokú ítéletből nem állapítható meg, hogy a Fővárosi Törvényszék miért nem ítélte az I.r. vádlottat is a közügyektől eltiltás mellékbüntetésre annak ellenére, hogy a külföldi állampolgárságú vádlott is eltiltható a közügyek gyakorlásától.

[74] A másodfokú bíróság a nyomozati iratokból megállapította, hogy a vádlott őrizetbe vétele előtt nem átmeneti jelleggel tartózkodott Magyarországon, hanem „bevándorolt külföldi” állampolgárként, aki 1999. március 4. napjától rendelkezett bejelentett magyarországi lakcímmel, ezért nem kizárt az elvi lehetősége annak, hogy a jövőben az országban tartósan letelepedjen és ezáltal olyan jogokat gyakorolhasson, amelyekről a mellékbüntetés megfosztja. Mindezekre tekintettel Terhelt1 I.r. vádlottat is a Btk. 61. § (1) bekezdése alapján közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte, melynek tartamát a Btk. 62. § (1) bekezdése alapján 5 évben határozta meg.

[75] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség helytállóan hivatkozott arra, hogy a rendelkezésre álló iratok alapján az elsőfokú bíróság Terhelt1 I.r. vádlottat nem utasíthatta volna ki az ország területéről, mert a Btk. 59. § (4) bekezdés a) pontja értelmében azzal szemben, aki Magyarország területén legalább 10 éve jogszerűen tartózkodik, csak 10 évi vagy azt meghaladó tartamú szabadságvesztés kiszabása esetén lehet helye kiutasításnak, feltéve, hogy az elkövetőnek az országban tartózkodása a közbiztonságot jelentősen veszélyeztetné. Az előző bekezdésben rögzített adatból és a szabadságvesztés tartamából megállapítható, hogy az I.r. vádlott esetében egyik törvényi feltétel sem érvényesül, ezért az ítéltábla a Btk. 33. § (1) bekezdés i) pontjában megnevezett kiutasítás büntetésre ítéletét mellőzte.

[76] Az elsőfokú bíróság ítéletének a vagyoneklobzásra vonatkozó rendelkezései törvényesek, azonban a másodfokú bíróság a törvényszéki iratok 8. sorszáma alatti bevételi értesítés alapján rögzítette, hogy a lefoglalt 1.352.000,- és 230.000,-, vagyis összesen 1.582.000,- forint készpénzt a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bírósági Letéti Csoportjának BL00102/2021/1. bevételi sorszáma alatt kezelik. Az ítéltábla a vagyoneklobzás törvényhelyeként a Btk. 63. § (1) bekezdés f) pontját is feltünteti.

[77] A Fővárosi Törvényszék a bűnjelekről szintén törvényesen rendelkezett, azonban az elkobzással érintett tárgyak esetében a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja helyes törvényi hivatkozás.

[78] A fellebbviteli főügyészség alappal kifogásolta az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezéseit, azonban e tárgykörben a vádhatóság indítványa sem helytálló.

[79] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az ügyészség álláspontjával szemben a törvényszék a Be. 574. § (4) bekezdése alapján törvényesen járt el, amikor az összesített költségjegyzéknek a 3. sorszáma alatt rögzített összegét (Nemzeti Szakértői és Kutató Központ Kábítószervizsgáló Szakértői Intézet díja) vádlottanként elkülönítve három részre osztotta, így ezen összegnek az egyes vádlottakra eső része 293.703,- forint. Szükséges kiemelni, hogy e költség esetében az egyetemleges kötelezés automatikusan a III.r. vádlott által történő megfizetésre kötelezést eredményezné, mert az I.r. vádlott jelenleg ismeretlen

helyen tartózkodik, míg a II.r. vádlott elhunyt, így az egyetemleges megfizetésre kötelezés valójában a III.r. vádlott megfizetésre kötelezése lenne.

[80] Terhelt1 I.r. vádlott esetében a bírósági szakban felmerült bűnügyi költségek a következők voltak: 166.449,- forint (88. sorszámú törvényszéki végzés), 131.275,- forint (89. sorszámú törvényszéki végzés), 12.700,- forint (a 94-1. sorszámú törvényszéki végzésben meghatározott 25.400,- forint fele része) és 10.000,- forint (a 94-2. sorszámú törvényszéki végzésben meghatározott 20.000,- forint fele része), vagyis összesen 320.424,- forint.

[81] A fenti számadatok alapján Terhelt1 I.r. vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költségből tehát 293.703,- és 320.424,-, azaz összesen 614.127,- forint terheli.

[82] Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában a bírósági szakban nem keletkezett bűnügyi költség, kizárólag a nyomozás során a már hivatkozott 293.703,-, továbbá a kirendelt védői díjból származó 12.350,- forint (összesített költségjegyzék 5. sorszáma alatti tétel). A két összeg összeadása 306.053,- forintot eredményez, ezért az ítéltábla a bűnügyi költség III.r. vádlottat terhelő részét ennek megfelelően határozta meg.

[83] A fellebbviteli főügyészség helytállóan hivatkozott arra, hogy az eljárás során az rendszám1 forgalmi rendszámú, Volkswagen Passat típusú személygépkocsi lefoglalására és tárolására szükségtelenül került sor, annak kiadása már a nyomozati szakban megtörtént, így a szállítási és tárolási díjból keletkezett 222.250,- forint viselésére a Be. 574. § (3) bekezdése alapján egyik vádlott sem kötelezhető.

[84] A másodfokú bíróság megítélése szerint a Be. 574. § (2) bekezdése alapján az összesített költségjegyzék 1., 2. és 4. sorszáma alatt bejegyzett daktiloszkópiái és az informatikai szakértői vizsgálatok díja – 7.620,-, 8.887,- és 412.480,- forint – sem terhelhető a vádlottakra, mert egyik szakvélemény sem tartalmaz olyan megállapítást, amely a vádlottak bármelyikének bűnösségével összefüggésben állna.

[85] Az ítéltábla a fellebbviteli főügyészséggel egyezően észlelte, hogy az elsőfokú bíróság a 2021. november 17. napján jogerős 1.B.451/2021/1. számú – Terhelt2 II.r. vádlottal szemben indult eljárást megszüntető – végzésében a II.r. vádlottal összefüggésben felmerült bűnügyi költségről nem rendelkezett, azonban a másodfokú bíróság az e tárgykörben egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatására utasítás helyett célszerűbbnek találta, ha a nevezett vádlott vonatkozásában keletkezett bűnügyi költségekről is jelen ítéletben határoz. Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában a nyomozati szakban keletkezett 293.703,- forinton túl a bírósági szakban 126.159,- forint (48. sorszámú törvényszéki végzés), 109.675,- forint (49. sorszámú törvényszéki végzés), továbbá 12.700,- forint (a 94-1. sorszámú törvényszéki végzésben meghatározott 25.400,- forint fele része) és 10.000,- forint (a 94-2. sorszámú

törvényszéki végzésben meghatározott 20.000,- forint fele része), vagyis összesen 552.237,- forint merült fel.

[86] Ez utóbbi összeg, valamint a fentebb hivatkozott 222.250,-, 7.620,-, 8.887,- és 412.480,- forint összeadása eredményezte azt, hogy a másodfokú bíróság az állam által viselt bűnügyi költséget 1.203.474,- forintban állapította meg.

[87] A központi személynyilvántartás adatai alapján a másodfokú bíróság a rendelkező részben feltüntette, hogy Terhelt1 I.r. vádlott jelenleg bejelentett magyarországi lakcímmel nem rendelkezik, tartózkodási helye ismeretlen. A kiutasítás mellőzésével összefüggésben írtak miatt az ítéltábla jelen helyen azt is szükségesnek tartja rögzíteni, hogy nem áll rendelkezésre olyan hivatalos dokumentum, amely az I.r. vádlott országon belüli jogszerűtlen tartózkodását állapítaná meg.

[88] A nyilvános ülés adatai alapján a másodfokú bíróság Terhelt3 III.r. vádlott tartózkodási helyének feltüntetését is mellőzte.

[89] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[90] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

**Budapest, 2022. év november hó 10. napján**

**Dr. Rédei Géza s.k.**  
a tanács elnöke

**Dr. Patassy Bence s.k.**  
előadó bíró

**Dr. Kertész Andrea s.k.**  
bíró

A Fővárosi Törvényszék 1.B.87/2021/115-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.124/2022/18. számú ítéletében írt változtatásokkal Terhelt1 I.r. vádlott és Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában 2022. év november hó 10. napján jogerőre emelkedett.

**Budapest, 2022. év november hó 10. napján**

**Dr. Rédei Géza s.k.**  
a tanács elnöke